



## **Acta sanctorum**

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae  
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies tertius et quartus continentur

**Bolland, Johannes**

**Parisiis et Romae, 1866**

Caput XIII. De stigmatibus saeris.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72907)

A alterum, dimissis innumeris, subjiciemus. Deinde pauca tantum miracula refert, de quibus lectorem suis in locis monebo.

k Tuscania, Italica Toscanella, ditioris Pontificiae civitas est in provincia Patrimonii, de qua supra jam memini.

l Id est, viro nobili.

m De hac quoque civitate superius facta fuit mentio. Miraculum hoc etiam legitur apud Waddingum.

n Alias Hortensem, sive Hortanam, cujus jam crebro memini.

o Eadem habet Celanensis in Vita prima num. 67; sed ibi dicitur mulier illa, tactis a Sancto manibus suis, sanata fuisse. Forsan Sanctus et tactum et signum crucis adhibuit.

p Casseam, seu caseam, id est, placentam ex caseo fuisse, scribit Celanensis mox laudatus. Hoc et sequens miraculum etiam relulit Waddingus.

q Lege Matthaei cap. 8.

r Vaticana et Suriana editiones: Bevanii. Vide mox Annotata hic ad lit. d.

s In Ms. nostro codice hic legitur: Signo Crucis ab eodem lumen recuperavit optatum.

t Bononia, incolis Bologna, clarissima civitas, Romandiolae primaria, notissima est.

u Editio Vaticana: S. Gemini. Vide Annotata ad Vitae primae librum 1, cap. 8, lit. m.

x Celanensis in Vita num. 69 etiam alia addens adjuncta, ait, mulierem hanc tam subito liberatam fuisse, ut S. Franciscus crederet, eam non fuisse energumenam, sed sibi ab illa illusum esse.

y Verisimiliter indicatur Tiferinum, Italicae Civitatis dictum, quae ditioris Pontificiae episcopalis civitas est in Umbria. Vide etiam Vitae primae num. 70 et Annotata ibidem.

z Lege etiam Vitam primam num. 68 et Annotata ibidem. Sequentia usque ad finem hujus capituli etiam habet editio Waddingi.

aa Ad Vitam primam num. 65, ubi hoc factum paulo latius refertur.

bb Haec quoque habet Celanensis in Vita num. 64, ubi vir iste religiosus, Castris-plebis incola, Gualfredus vocatur, diciturque aquam, intincta corda, vel ex pilis ipsis (Sancti) aliquod (eidem aquae) commiscens, infirmis potandum dedisse.

cc Offerbant ei populi (inquit Celanensis in Vita num. 65) panes ad benedicendum, quos longo reservantes tempore, ad eorum gustum a diversis aegritudinibus sanabantur.

### CAPUT XIII.

#### De stigmatibus sacris.

Sanctus tempus inter contemplationem proximique curam dividens,

a

dum in monte Alvernae quadragesimam S. Michaelis servat,

c

Mos erat angelico viro Francisco nunquam otiosi a bono: quin potius instar supernorum spirituum in scala Jacob, aut ascendebat in Deum, aut descendebat ad proximum a. Nam tempus sibi concessum ad meritum dividere sic prudenter didicerat, ut aliud proximorum lucris laboriosis impenderet, aliud contemplationis tranquillis excessibus dedicaret. Unde cum secundum exigentiam locorum et temporum alienae condendisset procurandae salutis, inquietationibus derelictis turbarum, solitudinis secreta petebat, locumque quietis, quo liberius Deo vacans extingeret, si quid pulveris sibi ex conversatione hominum adhaesisset. Biennio itaque antequam spiritum redderet caelo b, divina providentia duce, post labores multimos perductus est in locum excelsum seorsum, qui dicitur Mons Alvernae.

189 Cum igitur juxta solitum morem Quadragesimam ibidem ad honorem sancti archangeli Michaelis e jejunare cepisset, supernae contemplationis dulcedine abundantius solito superfluous, ac caelestium desideriorum ardentiori flamma succensus, supernarum cepit immissionum cumulatius dona sentire. Ferebatur quidem in altum, non

ut curiosus Majestatis perscrutator opprimendus a gloria d; sed tanquam servus fidelis et prudens, investigans beneplacitum Dei, cui se conformare omnimode summo peroptabat ardore. Immissum est igitur menti ejus per divinum oraculum, quod in apertione libri Evangelici revelaretur ei a Christo, quod \* Deo in ipso et de ipso maxime foret acceptum.

190 Oratione itaque cum multa devotione praemissa, sacrum Evangeliorum librum de altari sumptum in sanctae Trinitatis nomine aperiri fecit per socium, virum utique Deo \* devotum et sanctum e. Sane cum in trina libri apertione semper Domini passio occurreret, intellexit Vir Deo plenus, quod, sicut Christum fuerat imitatus in actibus vitae, sic conformis ei esse deberet in afflictionibus et doloribus passionis, antequam ex hoc mundo transiret. Et licet propter multam austeritatem vitae praeteritae, crucisque Dominicae bauulationem continuam, imbecillis jam esset corpore, nequam est territus; sed ad martyrii sustinentiam vigorosus animatus. Excreverat quidem in eo insuperabile amoris incendium boni Jesu in lampades ignis atque flammaram, ut atque multae caritatem ejus tam validam extinguere non valerent f.

191 Cum igitur Seraphicis desideriorum ardentibus sursum ageretur in Deum, et compassiva dulcedine in eum transformaretur, qui ex charitate nimia voluit crucifigi, quodam mane circa festum Exaltationis sanctae Crucis g, dum oraret in latere montis, vidit Seraph unum, sex alas habentem tam ignitas quam splendoras de caelorum sublimitate descendere: Cumque volatu celerrimo pervenisset ad aeris locum Viro Dei propinquum, apparuit inter alas effigies hominis crucifixi, in modum crucis manus et pedes extensos habentis, et cruci affixos. Duae alae super caput ipsius elevabantur, duae ad volandum extendebantur, duae vero totum velabant corpus.

192 Hoc videns, vehementer obstupuit, mixtumque mœrore gaudium cor ejus incurrit. Laetabatur quidem in gratioso aspectu, quo a Christo sub specie Seraph cernebat se conspici; sed crucis affixio compassivi doloris gladio \* ipsius animam pertransibat. Admirabatur quamplurimum in tam inscrutabilis visionis aspectu, sciens, quod passionis infirmitas cum immortalitate spiritus Seraphici nullatenus conveniret. Intellexit tandem ex hoc, Domino revelante, quod ideo hujusmodi visio sic divina providentia suis fuerat praesentata conspectibus, ut Amicus Christi praenosceret, se non per martyrium carnis g, sed per incendium mentis, totum in Christi crucifixi similitudinem transformandum.

193 Disparens igitur visio mirabilem in corde ipsius reliquit ardorem; sed et in carne non minus mirabilem signorum impressit effigiem. Statim namque in manibus ejus et pedibus apparere ceperunt signa clavorum: quemadmodum paulo ante in effigie illa viri crucifixi conspexerat. Manus enim et pedes in ipso medio clavis confixae \* videbantur, clavorum capitibus in interiori parte manuum, et superiori pedum apparentibus, et eorum acuminibus existentibus ex adverso. Erantque clavorum capita in manibus et pedibus rotunda et nigra, ipsa vero acumina oblonga, retorta, et quasi reperiussa, quae de ipsa carne surgentia carnem reliquam excedebant. Dexterum quoque latus, quasi lancea transfixum, rubra cicatrice obductum erat, quod saepe sanguinem sacrum effundens, tunicam et femoralia respergebat.

194 Cernens autem Christi Servus, quod stigmata, carni tam luculenter impressa, socios familiares latere non possent, timens nihilominus publicare Domini sacramentum, in magno positus fuit dubitationis agone, utrum videlicet, quod viderat, diceret, vel taceret. Vocavit proinde aliquos ex fratribus, et generalibus verbis loquens, dubium coram eis proposuit, et consilium requisivit. Quiddam vero ex fratribus, gratia Illuminatus et nomine

AUCTORE  
S. BONAVENTURA.  
d

\* al. quid

ex libro Evangeliorum intelligit, sibi adhuc multum pattendum esse.  
\* Sur. male: a Deo  
e

f  
Ibidem videt ad se volentem Seraphinum crucifixum,  
g

E

intelligitque, se per amorem in Christi similitudinem transformandum.  
\* Ms. perperam gaudio

h

F  
Evanescente visione, ipse quinque sacris stigmatibus insignitus mansit,  
\* l. confixi

et quod gestum fuerat, cum timore sociis narravit.

AUCTORE  
S. BONAVEN-  
TURA

mine *i*, intelligens, quod aliqua miranda vidisset, pro eo quod videbatur admodum stupefactus, dixit ad Virum sanctum: Frater, non solum propter te, sed etiam propter alios, scias, tibi ostendi aliquando sacramenta divina. Timendum propterea jure videtur, ne, si, quod pluribus profuturum accepisti, celaveris, pro talento abscondito reprehensibilis judicaris. Ad cuius verbum motus Vir sanctus, licet alias dicere solitus esset: « Secretum meum mihi *k*; tunc tamen cum multo timore seriem retulit visionis præfatæ *l*, addens, quod is, qui sibi apparuerat, aliqua dixerit, quæ nunquam, dum viveret, alicui hominum aperiret. Credendum sane, tam arcana illa fuisse sacri illius Seraph, in cruce mirabiliter apparentis, eloquia, quod forte non liceret hominibus ea loqui *m*.

*m*  
Stigmata, quæ  
Sanctus occul-  
tare nititur,  
miraculis in-  
clarascunt.

195 Postquam igitur verus Christi amor in eandem imaginem transformavit Amantem, quadraginta dierum numero, juxta quod decreverat, in solitudine consummato; superveniente quoque solennitate archangeli Michaelis, descendit angelicus vir Franciscus de monte, secum ferens Crucifixi effigiem, non in tabulis lapideis vel ligneis manu figuratam artificis, sed in carneis membris descriptam digito Dei vivi. Et quoniam sacramentum regis abscondere bonum est, ideo secreti regalis Vir conscius, signacula illa sacra pro viribus occultabat. Verum quia Dei est ad gloriam \* suam magna revelare, quæ facit, Dominus ipse, qui signacula illa secreta impresserat, miracula quædam aperte per ipsa monstravit, ut illorum occulta et mira vis stigmatum manifesta pateret claritate signorum.

*B*  
\* Wadd. ad  
magnam glo-  
riam

*Pestis animalium abigitur aqua, qua Sancti manus pre-desque fuerant loti.*

196 In provincia namque Reatina *n* pestis inva- luerat valde gravis, quæ oves et boves omnes sic consumebat crudeliter, quod nullum poterat remedium adhiberi. Vir autem quidam, timens Deum, nocte fuit per visionem commotus, ut ad eremitorium fratrum festinanter accederet, et loturam manuum ac pedum famuli Dei Francisci, qui tunc temporis morabatur ibidem, acceptam super animalia cuncta respergeret. Mane itaque surgens, venit ad locum, loturaque hujusmodi per socios sancti Viri latenter obtenta, oves et boves languentes ex ea respersit. Mirabile dictu! Statim ut aspersio animalia languida et in terra jacentia quantumcumque paululum attingebat, pristino recuperato vigore, surgebant continuo, et tanquam nihil mali sensissent, ad pascua festinabant. Sicque factum est, ut per virtutem mirandam aquæ illius, quæ sacras plagas contigerat, omnis prorsus plaga cessaret, pestilensque morbus a gregibus fugaretur.

*C*  
Apud montem  
Alvernæ ces-  
sat solita tem-  
pestas.

\* al. serenati

*Hiemali tempore sub rupes pernoctans, pauperem, frigus non ferentem,*

solo manus  
attactu cale-  
facit.  
\* In Vatic.  
deest ad

199 Mirabile certe! Repente ad \* illius sacræ manus contactum, quæ Seraphici calculi gerebat incendium, omni fugato frigore, tantus in virum intus et extra calor advenit, ac si quædam in eum vis flamma ex fornacis spiraculo processisset.

Nam illico et mente et corpore confortatus, suavius D inter saxa et nives usque mane dormivit, quam unquam in proprio lecto pausaverat, sicut ipse postmodum asserbat. Certis itaque constat indicis, sacra illa signacula illius impressa fuisse virtute, qui operatione Seraphica purgat, illuminat et inflamat: cum ipsa, forinsecus expurgando a peste, salutem, serenitatem, et calorem corporibus, efficacia mira conferrent; sicut et post mortem evidentioribus est demonstratum prodigiis, suo loco posterius adnotandis *o*.

200 Ipse vero licet thesaurum inventum in agro multa diligentia studeret abscondere, latere tamen non potuit, quin aliqui stigmata manuum viderent et pedum; quanquam manus quasi semper portaret contactas, et pedibus extunc incederet calceatis \*. Viderunt enim, dum viveret, fratres plurimi, qui licet essent propter sanctitatem præcipuum viri per omnia fide digni, tamen ad omne dubium amovendum, sic esse \*, ac se vidisse, tactis sacrosanctis, juramento firmarunt *p*. Viderunt etiam ex familiaritate, quam cum Viro sancto habebant, aliqui Cardinales; laudes sacrorum stigmatum prosis et hymnis et antiphonis, quas ad ipsius ediderunt honorem, veraciter inserentes *q*, qui tam verbo, quam scripto perhibuerunt testimonium veritati. Summus etiam Pontifex dominus Alexander \*, cum populo prædicaret, coram multis fratribus, et me ipso, affirmavit, se, dum Sanctus viveret, stigmata illa sacra suis oculis conspexisse *r*. Viderunt in morte plus quam quinquaginta fratres, virgoque Deo devotissima Clara cum ceteris sororibus suis, et sæculares innumeri, ex quibus, quemadmodum suo loco dicitur *s*, quamplurimi et osculati sunt ex devotionis affectu, et contrectaverunt manibus ad testimonii firmitatem.

*o*  
Stigmata in  
manibus ac  
pedibus, dum  
viveret multi  
viderunt,  
\* Sur. calcea-  
tus

\* in Ms. deest  
sic esse  
*p*

*q*

*E*  
\* Wadd. add.  
quartus

*r*

*s*

*sed vulnus lateris pauci, quod tamen post mortem ab innumeris conspectum.*

\* Vatic. et  
Wadd. consi-  
milli

*t*  
\* ibid. capu-  
tium

*u*  
\* Ms. et Vatic.  
ascellas

*F*  
*x*

201 Vulnus autem lateris tam solite occultavit, ut illud nemo posset, nisi furtim, contueri, dum viveret. Uovus etenim frater, qui ei sedule ministrare solitus erat, cum pia eum cautela, ut ad excutiendum extraheret tunicam, induxisset, attente respiciens, vidit plagam: cui etiam tres veloci contactu digitos applicans, tam visu, quam tactu, vulneris quantitatem agnovit. Cum simili \* cautela vidit etiam frater ille, qui tunc temporis erat vicarius ejus *t*. Frater vero socius mirandæ simplicitatis, dum infirmitatis causa languentes scapulas contrectaret, manu per capitium \* missa, et casualiter vulnere sacro illapsa, magnum ei dolorem inflixit *u*. Proinde portabat ex tunc femoralia ita facta, ut usque ad axillas \* pertingerent, ad vulnus lateris contegendum. Fratres quoque, qui illa lavabant, vel tunicam excutiebant pro tempore, quia inveniebant eam sanguine rubricatam *x*, indubitanter per evidens signum in cognitionem sacri vulneris pervenerunt; quod postmodum in morte, revelata facie, ipsi cum aliis plurimis contemplati simul et venerati sunt.

202 Eia nunc, strenuissime Miles Christi ipsius fer arma invictissimi Ducis, quibus munitus et insignitus \* omnes adversarios superabis. Fer vexillum Regis altissimi, ad cuius intuitum omnes pugnatore divini exercitus animentur; fer nihilominus sigillum summi Pontificis Christi, quo verba et facta tua, tanquam irreprensibilia et authentica, merito ab omnibus acceptentur. Jam enim propter stigmata Domini Jesu, quæ in corpore tuo portas, nemo debet tibi esse molestus; quin potius quilibet Christi servus omni esse tenetur affectione devotus. Jam per hæc signa certissima, non duobus aut tribus testibus ad sufficientiam, sed quamplurimis ad superabundantiam comprobata, testimonia Dei, in te et per te credibilia facta \* nimis, omne tollunt infidelibus velamen excusationis, dum credentes in fide stabilunt, spei fiducia \* sursum agunt, et igne charitatis accendunt.

Sanctus doctor  
sancto Patri  
suo de his pie  
gradatur,  
\* Ms. munitus  
insigniter

\* Ms. add.  
sunt  
\* Vatic. et  
Wadd. fidu-  
ciam

205 Jam vere impleta est prima visio, quam vidisti: videlicet, quod dux in militia Christi futurus, armis deberes cælestibus, signoque crucis, insignibus

A insignibus decorari *y*. Jam in principio tuæ conversionis Crucifixi visio compassivi doloris gladio mentaliter te transfigens, sed et auditus vocis de cruce, tanquam de throno Christi sublimi, et secreto propitiatorio, procedentis *z* (juxta quod tuo sacro firmasti eloquio) vera indubitanter fuisse creduntur. Jam in tuæ conversionis progressu et crucem, quam vidit frater Silvester ex ore tuo mirabiliter procedentem *aa*, et gladios in crucis modum tua viscera transfigentes *bb*, quos sacer vidit Pacificus, teque secundum Crucis figuram in aëre sublevatum, cum de crucis titulo sanctus prædicabat Antonius *cc*; juxta quod prospexit angelicus vir Monaldus, non phantastica visione, sed revelatione fuisse cælica conspecta, vere creditur et firmatur. Jam denique circa finem, quod simul tibi ostenditur et sublimis similitudo Seraph, et humilis effigies Crucifixi, interius te incendens, et exterius te consignans, tanquam alterum angelum ascendentem ab ortu solis *dd*, qui signum in te habes Dei vivi, et prædictis dat firmitatem fidei, et ab eis accipit testimonium veritatis.

et ad eam per sex alias apparitiones ab illo perventum.

B *Vatic. male: assumpta*  
204 Ecce jam septem apparitionibus crucis Christi, in te, et circa te, secundum ordinem temporum mirabiliter exhibitis et monstratis, quasi sex gradibus, ad istam septimam, in qua finaliter requiescis, pervenisti. Christi namque crux in tuæ conversionis primordio tam proposita, quam assumpta \*; et dehinc in conversationis progressu per vitam probatissimam bajulata, in te ipso continue, et in exemplum aliis demonstrata, tanta certitudinis claritate ostendit, Euangelicæ perfectionis apicem te finaliter conclusisse, ut demonstrationem hanc Christianæ sapientiæ, in tuæ carnis pulvere exaratam, nullus vere devotus abiciat, nullus vere fidelis impugnet, nullus vere humilis parvipendat; cum sit vere divinitus expressa, et omni acceptione condigna.

## ANNOTATA.

a *Geneseos cap. 28, v. 12.*  
b *Igitur anno Christi 1224; nam 1226 obiit.*  
c *Incipiebat hoc jejuniū a festo Assumptionis beatissimæ Virginis Mariæ, protrahaturque usque ad festum Dedicationis S. Michaelis archangeli, ut supra dictum est num. 126.*

d *Ex Proverbiorum cap. 23, v. 27.*  
e *Apud Celanensem in Vita num. 95 legitur Sanctus ipsemet librum aperuisse. Verisimile est, Bonaventuram hoc adjunctum ab aliis Sancti sociis accepisse.*

f *Ex Cantorum cap. 8, v. 6 et 7.*  
g *S. Bonaventuræ præverant Tres Socii, qui in Appendice num. 69 aiunt, id factum esse quodam mane circa festum Exaltationis sanctæ Crucis. Celebratur hoc festum die 14 Septembris. Cum vero nullus veterum diem ipsum impressorum stigmatum determinaverit, non eadem est recentiorum de eodem opinio, de quibus consule Commentarium prævium num. 390 et sequenti. Ceterum festum Impressionis sacrorum stigmatum annuo Officio in Ecclesia recollitur die 17 ejusdem mensis Septembris.*

h *Speraverat scilicet ex trina apertione libri Evangeliorum (ut num. 190 dictum est) S. Franciscus, fore ut pro Christi fide occideretur.*

i *Hic idem videtur cum illo Illuminato, qui supra num. 154 dicitur cum S. Francisco ad Soldanum Egypti accessisse.*

k *Isaïæ cap. 24, v. 16.*  
l *Soluse biographis Bonaventura tradidit, S. Franciscum hæc aliquibus fratribus, quos sacra stigmata tamen latere non poterant, revelasse, haud dubie edoctus ab ipsius Sancti Sociis, quos consuluit. Et sane, nisi Franciscus revelasset, quis scire potuisset apparitionem Seraphini, quam nemo præter ipsum legitur vidisse? Verisimillimum tamen est, paucos illos socios, quibus revelaverat, secretum servasse, quamdiu Sanctus supervixit.*

m *Hoc certe malo cum S. Bonaventura suspicari, Octobris Tomus II.*

quam cum compilatore Speculi Vitæ S. Francisci et Sociorum credere, promissum tunc fuisse S. Franciscum fore, ut post obitum in die natalitii sui, singulis annis ad purgatorium descendens, omnes Trium Ordinum, quos instituerat, animas inde educeret in paradysum; hocque ab ipso Francisco post mortem suam, habitu peregrini fratris Minoris alteri Minori apparente, aliquando revelatum fuisse; ut legitur in ejusdem Speculi editione Metensi fol. 98 verso, et in Bosquieriana centuria secunda cap. 12.

n *Reate, incolis Rieti, civitas episcopalis est ditionis Pontificiæ in Umbria, uti alibi jam annotavi. Hinc provincia Reatina.*

o *In Waddingo desunt ista: Suo loco posterius adnotandis. Adnotantur autem infra cap. 16, § 1. p. Sacra Francisci stigmata a testibus oculatis fide dignissimis probata fuisse, diserte etiam asseruit Gregorius IX Papa in litteris super hoc argumento datis, quas vide in Commentario prævio § 25.*

q *Waddingus in Annalibus ad annum 1228, num. 78 nominat aliquot Cardinales, qui hujusmodi hymnos et prosas de S. Francisco scripserunt, quorum etiam apud me fiet mentio in Gloria posthuma.*

r *Hic Alexander IV sacra illa stigmata etiam litteris editis confirmavit, in quibus non immerito visus est S. Antonino innuisse, sese eadem propriis oculis vidisse. Ad Commentarium prævium num. 379 et sequenti; ubi etiam, se illa palpasse manibus suis, verisimiliter insinuat.*

s *Infra cap. 13.*  
t *Nimirum Elias, ut habet Celanensis in Vita num. 95.*

u *Simile quid de fratre Ruffino narrat Celanensis loco mox citato.*

x *Ita etiam Surius: at codex noster Ms. cum editionibus Vaticana et Waddingiana rectius habent: Inveniebant ea sanguine rubricata, nempe femoralia et tunicam; præmisit enim S. Bonaventura num. 195 de sacro lateris vulnere: Sæpe sanguinem sacrum effundens, tunicam et femoralia respergebat.*

y *Adi hujus Vitæ num. 9.*  
z *Vide ibidem num. 12 et 13.*  
aa *Ibidem num. 50.*  
bb *Ibidem num. 50.*  
cc *Ibidem num. 55.*  
dd *Lege Prologum huic Vitæ præfixum num. 2.*

## CAPUT XIV.

De patientia ipsius, et transitu mortis.

Christo jam igitur cruci confixus Franciscus, tam carne quam spiritu, non solum Seraphico amore ardebat in Deum, verum etiam sitiēbat cum Christo crucifixo multitudinem salvandorum. Faciebat proinde, quoniam propter excrescentes in pedibus clavos ambulare non poterat, corpus emortuum per civitates et castra circumvehi, ut ad crucem Christi ferendam ceteros animaret. Fratribus quoque dicebat: Incipiamus, fratres, servire Domino Deo nostro, quia usque nunc parum profecimus *a*. Flagrabat etiam desiderio magno ad humilitatis redire primordia, ut leprosis, sicut a principio, ministraret; corpusque jam præ labore collapsum revocaret ad pristinam servitutem. Proponebat, Christo duce, se facturum ingentia, et fatiscens membris, spiritu fortis et fervidus, novo sperabat certamine de hoste triumphum. Neque enim languor vel desidia locum habet, ubi amoris stimulus semper ad majora perurget. Tanta autem in eo carnis ad spiritum erat concordia, tanta obedientiæ promptitudo, quod, cum ille ad omnem niteretur sanctitatem pertingere, ipsa non solum non repugnaret, sed præcurrere niteretur.

206 Ut autem Viro Dei cumulus meritorum accresceret, quæ omnia vere in patientia consummantur; cœpit infirmitatibus multimodis laborare tam

Fracto corpore, non animo ad perfectiora semper emittitur:

F

a

corporis infirmitates fert patientissime, graviter,